

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir

judecători – Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie și Boico Victor

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura în Procuratura de circumscripție Chișinău – Sâli Radu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe

***Faizenberg Albert xxxxx**, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 03.06.2015-10.01.2019;

2. Instanța de apel: 14.02.2019-16.04.2019;

3. Instanța de recurs: 16.08.2019-23.02.2020;

Asupra recursului ordinar, în cauză în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Călărași) din 10 ianuarie 2019 Faizenberg Albert a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217/1 alin. (3) lit. f) Cod penal fiindu-i aplicată pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor și analoagelor lor pe un termen de 4 (patru) ani.

În temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

Prin aceeași sentință a fost soluționată soarta corpurilor delicate.

1.2 Pentru a se pronunța instanța de fond a constatat că, Faizenberg Albert intenționând să obțină un venit în rezultatul distribuirii ilegale a drogurilor, a păstrat în scopul de înstrăinare ilegală o perioadă nedeterminată de timp fără autorizația corespunzătoare 159,11 grame de masă vegetală cu particularități caracteristice plantei de cannabis care, conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 5552 din 25 iunie 2014, reprezintă marijuana și, în perioada lunilor februarie - aprilie 2014, întru realizarea intențiilor criminale, atentând la relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea sănătății publice, a transportat, distribuit și le-a transmis pentru înstrăinare la casa pescarului de lângă lacul din xxxxx, lui Cheibaș Nicolae, substanță care, conform listei substanțelor narcotice aprobate prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din

23.01.2006, în cantitatea de 159,11 grame de marijuana (stare uscată) constituie proporții mari.

Fapta constatată a fost calificată în baza art.217/1 alin. (3) lit. f) Cod penal, individualizată prin păstrare, transportare și distribuirea ilegală a drogurilor sau a analogilor ai acestora, săvârșite în scop de înstrăinare și în proporții mari.

2. Sentința menționată a fost atacată *cu apel*, de către inculpat, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

2.1 În susținerea apelului declarat inculpatul a invocat, că instanța la pronunțarea sentinței de condamnare s-a bazat doar pe presupuneri, care nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare. Astfel, instanța constată că, intenționând să obțină un venit în rezultatul distribuirii ilegale a drogurilor a păstrat, în scop de înstrăinare ilegală o perioadă nedeterminată de timp fără autorizația corespunzătoare 159,11 g de masă vegetală cu particularități caracteristice plantei de cannabis, dar până la urmă instanța prin probe concludente nu reflectă în sentință așa zisul venit. Consideră că vinovăția sa nu este dovedită cu nimica, iar sentința se bazează doar pe presupuneri și îndoieli, iar îndoielile în baza Hotărârii Plenului CSJ „Cu privire la sentința judiciară” urmează a fi tratate în folosul inculpatului.

A mai indicat apelantul că, la emiterea unei sentințe de condamnare urmează fi puse probe concludente care se racordă între ele. Atât martorii acuzării Bargan Gheorghe și Nacu Andrei cât și martorii apărării Lupea Eduard și Croitor Sergiu nu au comunicat instanței precum că ar fi distribuit droguri, din contra prin depozițiile lor se demonstrează relația sa cu Cheibaș Nicolae, ultimul fiind proprietarul căsuței pescarului unde cu toții frecventau sauna, dar nicidecum nu denotă faptul că în acel local i-a transmis lui Cheibaș substanțe narcotice.

A menționat apelantul că, la el la domiciliu, în biroul de serviciu, automobil nu s-au petrecut percheziții și nu s-au ridicat nici un fel de substanțe narcotice, nu a fost depistat în flagrant nici la căsuța pescarului ori în alt local având la sine substanțe narcotice ori distribuindu-le.

Instanța la baza sentinței de condamnare pune doar procesul verbal de audiere la etapa urmăririi penale în cauza penală 2014248006 a învinutului Cheibaș Nicolae, care ar fi declarat că i-ar fi transmis aceste substanțe narcotice. Consideră că, s-a făcut un precedent când în urma unei singure declarații, fără probe atât directe cât și indirecte persoana poate fi trimisă la închisoare, iar dacă Cheibaș ar fi declarat că și martorii din dosar, adică persoane care frecventau sauna îi transmiteau substanțe narcotice, ei urmau a fi învinuiți de complicitate. Atât acuzarea cât și instanța au neglijat prevederile articolului 93 Cod de procedură penală.

A indicat apelantul că, a activat în cadrul MAI în direcția antidrog, pe mulți i-a reținut și probabil activitatea sa a făcut pe cineva din lumea criminală ca printr-un denunț neprobat cu nimic să fie înlăturat de la serviciu și chiar să fie condamnat. Are 5 copii minori la întreținere și niciodată nu ar fi distribuit substanțe narcotice pentru a pune în pericol mai ales viața și sănătatea tinerei generații.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2019, a fost admis apelul declarat de inculpat, casată sentința total, și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, prin care Faizenberg Albert a fost achitat de sub

învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. 3) lit. f) Cod penal în temeiul că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

A fost soluționată soarta corpurilor delicate.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și probelor administrate de instanța de fond, cercetate suplimentar în instanța apel, a constatat că, Faizenberg Albert, prin rechizitoriu, este învinuit că, urmărind scopul păstrării și înstrăinării ilegale a substanțelor psihotrope, a păstrat în scopul de înstrăinare ilegală o perioadă nedeterminată de timp fără autorizația corespunzătoare 159,11 grame de masă vegetală cu particularității caracteristice plantei de cannabis care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 5532 din 25.06.2014 reprezintă marijuană și în perioada lunilor februarie -aprilie 2014, întru realizarea intențiilor criminale, atentând la relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea sănătății publice, a transportat, distribuit și le-a transmis pentru înstrăinare la casa pescarului de lângă lacul din sat. Vărzărești r. Nisporeni lui Cheibaș Nicolae.

Conform listei substanțelor narcotice aprobate prin HG R. Moldova nr. 79 din 23.01.2006, cantitatea de 159,11 grame de marijuană (stare uscată) constituie proporții mari.

Organul de urmărire penală a calificat fapta constatată prin rechizitoriu în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal - păstrare, transportare și distribuirea ilegală a substanțelor narcotice și psihotrope în scop de înstrăinare, săvârșită în proporții mari.

Instanța de apel cercetând probele prezentate în sprijinul învinuirii și anume: declarațiile martorului Bargan Gheorghe (vol. II, f.d. 77-78); - declarațiile martorului Nacu Andrei (vol. II, f.d. 153-154); - declarațiile martorului Croitor Serghei (vol. II, f. d. 237-238); - declarațiile martorului Lupea Eduard (vol. II, f. d. 239-240); - procesul - verbal de audiere la etapa urmăririi penale în calitate de învinuit în cauza penală 2014248006, Cheibaș Nicolae din 03 iulie 2014, (vol. I, f. d. 33-35); - procesul - verbal de audiere a martorului Cheibaș Nicolae la etapa urmăririi penale din 17 septembrie 2014, (vol. I, f.d. 62); - procesul - verbal de audiere a martorului Bargan Gh. la etapa urmăririi penale, din 18 septembrie 2014, (vol. I, f.d. 63); - procesul - verbal de cercetare la fata locului din 22 iunie 2014 (vol. I, f. d. 13-14); - raportul de constatare tehnico - științifică nr. 5532 și planșa fotografică din 25 iunie 2014 (vol. I, f.d. 22-25); - descifrările apelurilor telefonice ale lui Cheibaș Nicolae (vol. I, f. d. 40-49); - procesul - verbal de confruntare din 07 august 2014 (vol. I, f.d. 57); - sentința Judecătoriei Nisporeni din 03 noiembrie 2014, în temeiul căreia Cheibaș Nicolae și Nacu Andrei au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal – a constatat că acestea nu constituie o bază probatorie pentru recunoașterea vinovăției inculpatului Faizenberg Albert în săvârșirea faptei înscrinate prin rechizitoriu.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță și-a formulat concluzia doar în baza declarațiilor martorului Cheibaș Nicolae, fapt inadmisibil conform prevederilor art. 389 Cod de procedură penală. Or, declarațiile martorului Cheibaș Nicolae depuse

în timpul urmăririi penale, puse la baza sentinței, nu coroborează în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire.

Indică instanța de apel că, conform procesului - verbal de confruntare din 07 august 2014, se observă că, nu a avut loc confruntarea dintre Faizenberg Albert și Cheibaș Nicolae, dat fiind că primul s-a folosit de dreptul său procedural de a refuza să participe la confruntare.

Conform procesului - verbal al ședinței de judecată, se observă că martorul Cheibaș Nicolae nu a fost audiat în primă instanță, or, partea acuzării n-a asigurat proba respectivă.

Instanța de apel a constatat contradicții evidente între declarațiile martorului Cheibaș Nicolae și celelalte probe administrate la cauză. Conform declarațiilor martorilor: Bargan Gh. „cu privire la învinuirea înaintată lui Faizenberg Albert, nu cunoaște alte fapte decât ceea ce a auzit în instanță”; Nacu Andrei „Nu cunoaște de unde Cheibaș făcea rost de substanțe narcotice... nu-l cunoaște pe Faizenberg Albert, precum nici ce lucrează acesta, la iaz, în localul lui Cheibaș nu l-a văzut niciodată”; Croitor Serghei „împreună cu Faizenberg Albert și alți prieteni obișnuiau să meargă la odihnă la sauna administrată de Cheibaș Nicolae cu aproximativ 5-6 ani în urmă, care se află în s. Vărzărești, r. Nisporeni. Îl contactau pe Cheibaș și îl anunțau despre faptul că vor sărbători la sauna respectivă, se întâmpla ca și Albert să sune lui Cheibaș ca să rezerve sauna”; Lupea Eduard „împreună cu Faizenberg Albert în anul 2013 și alți prieteni s-au odihnit la sauna administrată de Cheibaș Nicolae Programarea se făcea contactând telefonic pe Cheibaș Nicolae, îl suna atât dânsul, cât și prietenii săi, se întâmpla ca să sune și Faizenberg Albert”.

Cu privire la procesul - verbal de cercetare la fața locului din 22 iunie 2014 instanța de apel a indicat că, se demonstrează doar că „de la Cheibaș Nicolae s-au ridicat cutia din plastic cu masa vegetală uscată, trei pachete confecționate din hârtie cu masa vegetală uscată cu miros specific marijuanei”, iar din raportul de constatare tehnico-științifică nr. 5532 și planșa fotografică din 25 iunie 2014 se constată doar tipul substanței ridicate de la Cheibaș Nicolae.

La fel, cu privire la descifrările apelurilor telefonice ale lui Cheibaș Nicolae instanța de apel a reținut că, se demonstrează doar că Faizenberg Albert în anumite perioade de timp îl contacta pe Cheibaș Nicolae, fapt confirmat și de martori, și de inculpat, dat fiind că obișnuiau să meargă la odihnă la sauna administrată de Cheibaș Nicolae.

Prin urmare, constată instanța de apel că, probele prezentate în sprijinul acuzării nu dovedesc cu certitudine că, inculpatul Faizenberg Albert a comis infracțiunea imputată prin rechizitoriu.

Astfel, instanța de apel, apreciind toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și-a format o concluzie certă potrivit căreia fapta constată prin rechizitoriu nu a fost săvârșită de inculpat pronunțând decizia de achitare a inculpatului.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată cu **recurs ordinar**, la data de 13 iunie 2019, de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura în Procuratura de circumscripție Chișinău – Sâli Radu, indicând la temeiul prevăzut la pct. 6 art. 427

alin.(1) Cod de procedură penală, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2019, cu menținerea sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul Călărași) din 10 ianuarie 2019.

4.1 În motivarea cerințelor sale procurorul a indicat că, contestă decizia instanței de apel nefiind de acord cu soluția de achitare a inculpatului.

Indică recurentul că, vinovăția inculpatului Faizenberg Albert a fost pe deplin demonstrată în cadrul procesului penal prin cumulul de probe cercetate în cadrul ședințelor judiciare, cum sunt declarațiile martorului Bargan Gheorghe, martorului Nacu Andrei, martorului Lupea Eduard, martorului Croitor Serghei, procesul verbal de audiere la etapa urmăririi penale în calitate de învinuit în cauza penală 2014248006 Cheibaș Nicolae, procesul verbal de audiere la etapa urmăririi penale a lui Bargan Gheorghe; raportul de constatare tehnico-științifică nr. 5532, conform căruia, fiind examinată masa vegetală uscată reprezintă marijuana; procesul verbal de cercetare la fața locului din 22 iunie 2014 la casa pescarului ce aparține SRL „Nicoluis-Lux” din s. Vărzărești r. Nisporeni, în urma căruia de la Cheibaș Nicolae s-au ridicat cutia din plastic cu masa vegetală uscată, trei pachete confecționate din hârtie cu masa vegetală uscată cu miros specific marijuanei; descifrările convorbirilor telefonice ale lui Cheibaș Nicolae prin care sunt probate declarațiile lui Cheibaș Nicolae și sunt evidențiate apelurile efectuate între Cheibaș Nicolae și învinuitul Faizenberg Albert în perioada vizată; sentința Judecătoriei Nisporeni din 03 noiembrie 2014, în temeiul căreia Cheibaș Nicolae a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 217/1 alin. (3) lit. f) Cod penal, iar Nacu Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 217/1 alin. (3) lit. f) Cod penal.

Astfel, indică acuzarea că, prin acțiunile sale intenționate, Faizenberg Albert a comis infracțiunea prevăzută la art.217/1 alin. (3) lit. f) Cod penal.

Indică procurorul că, nu sunt plauzibile argumentele apărării precum că, nu sunt admisibile, pertinente și concludente declarațiile lui Cheibaș Nicolae, ori, este de reținut procesul verbal de audiere - la etapa urmăririi penale în calitate de învinuit în cauza penală 2014248006, Cheibaș Nicolae, care, este în drept, dar nicidecum nu este obligat să tacă și respectiv, poate să facă declarații în proces, declarații care, în contextul disjungerii cauzei penale în privința lui Faizenberg Albert urmează a fi coroborate cu declarațiile lui Cheibaș Nicolae în cadrul procesului penal în cauza sa, fiind audiat potrivit regulilor de audiere a martorului în procedură simplificată în temeiul art. 364/1 Cod de procedură penală, declarații pentru care poartă răspundere penală în modul prevăzut de lege. Astfel, este de reținut faptul că, pe aceleași elementele de fapt și drept, în temeiul sentinței Judecătoriei Nisporeni din 03 noiembrie 2014, Cheibaș Nicolae a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 217/1 alin. (3) lit. f) Cod penal, iar Nacu Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 217/1 alin. (3) lit. f) Cod penal și anume, Cheibaș Nicolae a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 217/1 alin. (3) lit. f) Cod penal.

La fel, indică recurentul că, prima instanța corect a reținut declarațiile lui Cheibaș Nicolae depuse la etapa urmăririi penale, declarații pe care instanța de

judecată le-a apreciat prin coroborare cu declarațiile celorlalți martori în proces, precum și probele materiale din care rezultă, direct și indirect, relațiile dintre Cheibaș Nicolae, rolul lui Faizenberg Albert în păstrarea și distribuirea drogurilor ridicate de la Cheibaș Nicolae, comunicările telefonice dintre aceștia, care nu își găsesc explicație doar prin obișnuința persoanelor de a se odihni în localul gestionat de către Cheibaș Nicolae. Cu deosebire că comunicarea telefonică în timp dintre Cheibaș Nicolae și Faizenberg Albert s-a întrerupt în circumstanțe de timp care coroborează cu perioada indicată exact de către Cheibaș Nicolae în care ultimul a refuzat să mai păstreze și distribuie droguri la propunerea lui Faizenberg Albert, circumstanțe care au fost apreciate în coroborare cu mijloacele de transport folosite în acea perioadă de către Faizenberg Albert și funcția deținută inclusiv în cadrul IP Nisporeni, legată de evidența persoanelor care au comis infracțiuni, contravenții în domeniul circulației drogurilor și analoagelor acestora, circumstanțe care, fiind apreciate obiectiv confirmă învinuirea înaintată lui Faizenberg Albert și constituie temei real și juridic de tragere la răspundere penală pentru infracțiune comisă cu vinovăție, a cărei gravitate a fost reținută inclusiv luând în considerație activitatea desfășurată de către Faizenberg Albert și obligațiile sale asumate conștient în raport cu ordinea de drept.

Mai mult, menționează acuzarea că, instanța de apel n-a luat în considerare procesul verbal de confruntare din 07 august 2018, între Faizenberg Albert și Cheibaș Nicolae, dintre care Faizenberg s-a folosit de dreptul său procedural de a refuza să participe la confruntare - f. d. 57, act procedural și procesual care nu a fost contestat de către părți.

Relatează recurentul că, argumentele apărării privitor la mijloacele de probă administrate în procesul penal pornit în privința lui Cheibaș Nicolae, sunt vădit nefondate și sunt contradictorii materialelor cauzei penale, ori, în temeiul ordonanței procurorului în Procuratura raionului Nisporeni, Grișunic Marcel, din 12 iulie 2014, s-a dispus a disjunge din cauza penală nr. 2014248006 actele procedurale în copii și în original într-o cauză penală separată în privința stabilirii acțiunilor și personalității persoanelor care furnizau substanțele narcotice către Cheibaș Nicolae sau determinarea originii și provenienței drogurilor depistate asupra lui Cheibaș Nicolae, cu atribuirea nr. 2014248007, urmărirea penală fiind pornită pe faptă în temeiul ordonanței din 18 iunie 2014, în baza raportului procurorului adjunct al procurorului raionului Nisporeni - f.d.1, vol.I.

Având în vedere circumstanțele de fapt și drept constatate, indică procurorul că, instanța de fond a constatat, în afara oricăror dubii rezonabile, că prin acțiunile sale intenționate, Faizenberg Albert a comis infracțiunea prevăzută la art.217/1 alin. (3) lit. f) Cod penal.

5. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

5.1 Recurentul în recursul declarat, indică temeiul de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar.

De fapt, din textul recursului Colegiul penal atestă, că autorul critică soluția instanței de apel de achitare a lui Faizenberg Albert de sub învinuirea adusă în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217/1 alin.(3), lit.f) Cod penal, făcând referire la probele administrate de organul de urmărire penală și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, indicând că instanța de fond corect a ajuns la concluzia că fapta prejudiciabilă comisă de către Faizenberg Albert este confirmată prin circumstanțele de fapt constatate inclusiv și prin probele admisibile.

La acest capitol, făcând o analiză a criticilor expuse în recursul declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura în Procuratura de circumscripție Chișinău - Sâli Radu, în raport cu textul deciziei, Colegiul penal constată că instanța de apel, s-a pronunțat argumentat și motivat asupra apelului declarat de către inculpatul Faizenberg Albert, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea acestuia, precum și motivele adoptării respectivei soluții, concluzionând asupra nevinovăției inculpatului în săvârșirea faptei imputate, concluzii descrise detaliat în decizia instanței de apel, inclusiv și în pct.3.1 al prezentei decizii.

Examinând criticile recursului declarat prin prisma materialelor cauzei și a legislației procesuale pertinente, Colegiul lărgit sesizează că cercetarea judecătorească efectuată de instanța de apel a identificat că, la adoptarea sentinței, prima instanță nu a apreciat corespunzător probele administrate la dosar, bazându-și concluzia de condamnare a inculpatului pe presupuneri, contrar prevederilor art.8 Cod procedură penală.

În recurs său recurentul critică aceleași probe, care au fost cercetate în apel. La critica formulată, urmărind textul deciziei instanței de apel, rezultă că ultima a dat răspuns la fiecare motiv în parte, în special la acele probe la care face referire procurorul în recurs, considerând că instanța de apel neîntemeiat a preluat ca probă de nevinovăție declarațiile inculpatului, a martorilor și probele scrise.

Referitor la faptul dacă o asemenea situație este eroare de drept, Colegiul menționează că, în conformitate cu art.93 alin.(2) Cod de procedură penală, declarațiile inculpatului și a martorilor se consideră probe egale, legea nu stipulează că declarațiile martorilor au prioritate față de cele ale inculpatului. Instanța de judecată, având în vedere egalitatea părților în proces, este obligată să asigure cercetarea tuturor circumstanțelor cauzei și probele prezentate de părți în egală măsură, ca ulterior să dea o apreciere obiectivă și sub toate aspectele acestora.

Colegiul consideră că, în cauza examinată, instanța de apel a respectat această obligație, a apreciat în mod obiectiv declarațiile inculpatului, care și-au găsit confirmare prin declarațiile martorilor Bargan Gheorghe, Nacu Andrei, Croitor Serghei, Lupea Eduard, potrivit cărora nu se combate, ci se confirmă versiunea apărării precum, că inculpatul periodic telefona martorul Cheibaș Nicolae, cu scopul de a se odihni la el în saună, dar nicidecum pentru a-i transmite droguri, după cum indică acuzarea. Or, niciunul din martorii audiați în cadrul ședințelor de judecată în instanțele de fond, n-au confirmat direct, sau indirect vinovăția inculpatului.

La fel, întemeiat instanța de apel a respins celelalte probe prezentate de acuzare, și în special - procesul verbal de cercetare la fața locului din 22 iunie 2014 potrivit căruia de la Cheibaș Nicolae s-a ridicat: cutia din plastic cu masa vegetală uscată, trei pachete confecționate din hârtie cu masa vegetală uscată cu miros specific de marijuana, raportul de constatare tehnico - științifică nr. 5532 și planșa fotografică din 25 iunie 2014 se constată doar tipul substanței ridicate de la Cheibaș N, descifrările apelurilor telefonice ale lui Cheibaș Nicolae, sentința Judecătorei Nisporeni din 03 noiembrie 2014, în temeiul căreia Cheibaș Nicolae și Nacu Andrei au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (3) lit.f) Cod penal. Or aceste înscrisuri nu constituie o bază probatorie pentru recunoașterea vinovăției inculpatului Faizenberg Albert în săvârșirea faptei încriminate prin rechizitoriu.

Totodată, instanța de apel întemeiat a respins, și n-a pus la baza soluției de condamnare, după cum solicită acuzarea, declarațiile martorului Cheibaș Nicolae date la urmărirea penală în calitate de învinuit, declarații, care nejustificat au fost puse la baza sentinței de condamnare de către prima instanță, fără a fi audiat pe viu, probă la care inculpatul nu a avut acces, contrar prevederilor art.6 CEDO.

În sensul celor relatate, instanța de recurs, fiind solidară cu concluzia instanței de apel de nevinovăție a inculpatului, conchide, că instanța de apel întemeiat a respins declarațiile martorului Cheibaș, pe motiv că acestea nu coroborează cu ansamblu cu alte probe, iar condamnarea lui Faizenberg Albert doar în baza declarațiilor acestui martor, în lipsa altor probe concludente și pertinente, este inadmisibilă conform prevederilor art.389 Cod de procedură penală. Mai mult ca atât, acuzarea nu a depus efort pentru a asigura prezența acestuia pentru a fi audiat în instanța de fond cât și cea de apel.

Colegiul penal lărgit va respinge argumentul recurentului precum că, instanța de apel n-a luat în considerație declarațiile martorului Gheibaș Nicolae, date la urmărirea penală, contrar faptului, că potrivit *procesului- verbal de confruntare din 07 august 2018, între Faizenberg Albert și Cheibaș Nicolae, inculpatul a refuzat să*

participe la confruntare - f. d. 57, fapte, ce după părerea acuzatorului de stat confirmă vinovăția inculpatului”, act procedural și procesual care nu a fost contestat de către părți”, deoarece acestea nu corespund normelor procedurale, principiilor dreptului penal, fiind contrare și reglementărilor CEDO. Or, faptul refuzului inculpatului să participe la acțiunea de confruntare cu martorul, este un drept al său garantat de lege, și nu poate fi considerat drept probă în vederea dovedirii vinovăției inculpatului.

Referitor la acestea, autorul recursului nu aduce argumente incontestabile care ar combate concluziile instanței de apel, astfel Colegiul penal lărgit constată că, în această parte, nu s-a comis vreo eroare de drept.

Astfel, se relevă că instanța de apel, respectând principiul contradictorialității, a asigurat posibilitatea reală atât părții apărării, cât și părții acuzării să prezinte probe în susținerea învinuirii aduse lui Faizenberg Albert, drept de care părțile s-au folosit în procesul de judecată.

Prin urmare, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Instanța de apel, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apel, pe care le-a considerat neîntemeiate.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Colegiul subliniază că, la etapa recursului ordinar, instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci controlează doar dacă s-a aplicat corect dreptul la faptele constatate de instanța de fond ori, după caz, de instanța de apel. Acest control se efectuează numai în limita temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, în urma controlului efectuat, astfel, Colegiul penal constată că erori de drept în speța examinată nu s-au stabilit.

Reieșind din circumstanțele constatate, Colegiul conchide că instanța de apel corect au reținut în acest sens prevederile art.8 Cod de procedură penală, în aspectul că o hotărâre de condamnare se adoptă numai în condiția în care vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată printr-un ansamblu de probe cercetate de instanța de judecată. O sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. Colegiul reține că instanța de apel a ținut seama de aceste prevederi legale, precum și de principiul că toate îndoielile apărute și care nu pot fi înlăturate, se tratează în favoarea inculpatului și a adoptat soluția întemeiată, care corespund prevederilor art.394 alin.(3) pct.1) Cod de procedură penală.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune respingerea ca inadmisibil a recursului ordinar declarat.

6. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe *Faizenberg Albert xxxxx* cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **21 februarie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor